

*“Natapamo svoju Hrvatsku
svojom krvlju,
a grobovima
naših najboljih sinova
obilježujemo njezine granice.”*

fra **Fabijan KORDIĆ**

55 godina
časni brat
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Roden je 6. ožujka 1890. u Grljevićima, od oca Mate i majke Ande, rođ. Čosić. Godine 1907. stupio je kao tercijar u franjevački samostan u Zadru. Bio je krojač i vrtlar u Mostaru i u Širokom Brijegu. Partizani su ga ubili 8. veljače 1945. u selu Zagvozd kod Imotskog.

Kako piše list *Slobodna Dalmacija* (1995.), sa *Širokoga Brijega* 8. veljače 1945. odvedeno je prema Splitu devet fratara, a među njima je bilo šest svećenika, dva brata laika i jedan klerik. Njihova je smrt još uvijek zagonetka.

Evo što je zapisano u listu *Hrvatski narod* još davne 1945. godine:

Krvne žrtve brvatskih katoličkih svećenika množe se gotovo svakih nekoliko dana. Užasna umorstva katoličkih svećenika-mučenika i uništavanje crkava nadmašuju strabote zabluda i postaju strabote zločina, kako je to već godine 1941. napisao jedan istaknuti brvatski katolički pisac.

Katolička crkva trpi s brvatskim narodom. Trpi u borbi koju brvatski narod vodi za svoju slobodu, nezavisnost i obstanak. Hrvatski narod to vidi i osjeća, pa ne može, a da se ne pokloni tim sviellim žrtvama. Neslužbenom ponudom, koja dolazi iz redova Hrvata katolika, bit će 16. ovog mjeseca u glavnom gradu Zagrebu, svečano komemorirane žrtve katoličkih svećenika. Hrvatske državne oblasti i politički krugovi blagonaklono gledaju na tu svečanost. U isto vrieme pruža se mogućnost i Hrvatima muslimanima da takodjer odaju počast žrtvama svojih džamija, prekidani okrvavljenim nožem molitvama Svevišnjem.

Narod koji živi, taj i griješi. Ali, brvatski narod na vagu svoje poviesti vječne pravde ne donosi samo svoje grijebe, nego i svoje patnje, a s njima i svoje odkupljenje za svoju slobodu i nezavisnost. Skrušeni radi svojih

grieba, ali ponosni radi svoje pravedne borbe, natapamo svoju Hrvatsku svojom krvlju, a grobovima naših najboljih sinova obilježujemo njezine granice.

Tako piše *Hrvatski narod*, a riječi se vrlo lako mogu povezati s nekima od naših mučenika. Svi su oni nedužni prolili krv za vjeru i domovinu, upravo zato jer su bili najizvršniji i najbolji.

Tako je i naš fra Fabijan platio svoj "danak u krvi". Odveden je zajedno sa svojom subračom i ubijen kod Izbična, a mještani nisu smjeli ni pristupiti tom mjestu da ih barem dostojno pokopaju. Tijela fratara ostala su ležati tek donekle zatrpana zemljom, samo zato jer su im zločinci htjeli oduzeti svo dostojanstvo koje su imali i sav ugled koji su uživali među vjernicima.

Pa ipak, njihova žrtva pamtit će se mnogo dulje no što su to ovi krvnici mislili! Njihova patnja dokaz je njihove vjernosti Bogu i Crkvi, te hrvatskom narodu kojemu su pripadali.

Izvori i literatura:

Hrvatski narod, 16. 3. 1945., br. 1286, str. 1.

Mandurić, Slavo, "Noge su im virile iz zemlje", *Glas Koncila*, 1990., br. 41, str. 6.

Mlivočić, Ivica, "Istina o mučenicima sa Širokog Brijega", *Slobodna Dalmacija*, 12. 4. 1995., br. 15917, str. 14.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 127.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 19